némafilm

Az amerikai Edison és a francia Lumiere fivérek találmányainak (kamera, vetítõ) köszönhetõen 1895 körül elkezdõdött a filmtörténet elsõ, több mint három évtizedes korszaka. A film ugyan néma volt, ám a moziélmény nem. Élõ [1]zenei kíséret [2] szólt végig, amit mozizongorista improvizált [3] aláfestve a cselekményt (és elnyomva a vetítõgép berregését). A nagyobb mozikban olyan orgona [4] volt, amellyel különféle hanghatásokat (harang, telefoncsengés, madárcsicsergés stb.) is tudtak produkálni. Más helyeken szalonzenekar [5]ok is játszottak. Volt, hogy színészek a vászon mögül szinkron [6]izálták a szereplõket, vagy kommentálták a filmen látható eseményeket. Az is gyakori volt, hogy a filmvetítés elõtt vagy után revü [7]mûsorral is szórakoztatták a nagyérdemû közönséget. Ez a szokás 1930 után, a hangosfilm kezdeti idõszakában is megmaradt. A némafilmkorszak tehát hangos, és "élõ" élményekkel tarkított volt. hangosfilm [8]

A némafilm megjelenésének elsõ pillanatától kezdve a kamera a szeretkezõ emberek kukkolásának is elsõrangú eszköze volt. Az úgymond tisztességes filmkészítõk mellett nagyon korán kialakult az az ipar is, amely magángyûjtõk speciális igényeinek kiszolgálására szakosodott.

- FILMzene [9]

Forrás webcím: https://www.zenci.hu/szocikk/nemafilm

Hivatkozások:
[1] https://www.zenci.hu/szocikk/Elo
[2] https://www.zenci.hu/szocikk/kiseret
[3] https://www.zenci.hu/szocikk/improvizalt
[4] https://www.zenci.hu/szocikk/orgona
[5] https://www.zenci.hu/szocikk/szalonzenekar
[6] https://www.zenci.hu/szocikk/szinkron
[7] https://www.zenci.hu/szocikk/revu
[8] https://www.zenci.hu/szocikk/hangosfilm
[9] https://www.zenci.hu/cimkek/filmzene